

nistra Spraw Wojskowych, powziętej w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych.

Przekazanie na własność Funduszowi Kwaterunku Wojskowego nieruchomości państwowych, które nie znajdują się w zarządzie Ministerstwa Spraw Wojskowych, następuje na skutek decyzji właściwego ministra, powziętej w porozumieniu z Ministrem Robót Publicznych na wniosek Ministra Spraw Wojskowych.

Art. 3. Decyzja w przedmiocie przekazania nieruchomości państwowej na własność Funduszowi Kwaterunku Wojskowego winna zawierać:

- 1) dokładne określenie odnośnej nieruchomości,
- 2) oświadczenie, że odnośna nieruchomość przechodzi na własność Funduszu Kwaterunku Wojskowego,
- 3) zezwolenie na dokonanie wpisu prawa własności w księdze hipotecznej (gruntowej, wieczystej) na rzecz tegoż Funduszu.

Art. 4. Na podstawie powyższej decyzji własność nieruchomości zostanie przepisana w księgach hipotecznych (gruntowych, wieczystych) na rzecz Funduszu Kwaterunku Wojskowego, o ileby zaś przekazana nieruchomość nie posiadała urzędzonej hipoteki, Fundusz Kwaterunku Wojskowego władny będzie wywołać hipotekę do pierwiastkowej regulacji na swoje imię.

Art. 5. Postanowienia ustawy niniejszej mają również odpowiednie zastosowanie przy uwidocznianiu wpisów w rejestrach, utrzymywanych przez zastępców starszych notariuszów, w stosunku do prawa własności nieruchomości, nie objętych księgą wieczystą, jak przy sądowym składaniu dokumentów w myśl rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 marca 1916 r. o sądowym złożeniu dokumentów w celu nabycia praw rzeczowych na niewpisanych do ksiąg gruntowych nieruchomościach i budynkach (Dz. Ust. P. austr. Nr. 87).

Art. 6. Decyzje, przewidziane w art. 3, wolne są od opłat stemplowych.

Art. 7. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

270.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH i SKARBU

z dnia 11 marca 1929 r.

o odszkodowaniu z powodu utraty życia lub całkowitej utraty zdolności do pracy przez oficerów i szeregowych Policji Państwowej, wskutek popełnionych na nich w związku ze służbą czynów karygodnych, względnie nieszczęśliwych wypadków doznanych przez nich z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych.

Na podstawie art. 152 i 155 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 257) zarządza się co następuje:

§ 1. Oficerom i szeregowym Komendy Głównej Policji Państwowej oraz ich rodzinom przyznaje odszkodowanie i zarządza wypłatę Komendant Główny Policji Państwowej, innym zaś oficerom i szeregowym Policji Państwowej oraz ich rodzinom przyznaje odszkodowanie i zarządza wypłatę komendant wojewódzki Policji Państwowej tego województwa, w którym dany oficer lub szeregowy miał przydział.

§ 2. Prawo do odszkodowania dla oficerów i szeregowych Policji Państwowej ustala się z urzędu na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej.

Prawo do odszkodowania dla rodzin po oficerach i szeregowych Policji Państwowej ustala się na podstawie urzędowego stwierdzenia zgonu i przeprowadzonych w związku z tem dochodzeń.

§ 3. Do wymiaru odszkodowania nie zalicza się zapomóg, diet, strawnego, nagród i innych wynagrodzeń, nie mających charakteru dodatku do uposażenia.

§ 4. Prawo oficera lub szeregowego Policji Państwowej do odszkodowania, przysługującego na podstawie art. 152 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej, ustala się na podstawie orzeczenia lekarskiego wydanego w czasie badania przy rozwiązywaniu stosunku służbowego (przeniesieniu zainteresowanego na emeryturę).

Prawo do odszkodowania dla rodzin po oficerach i szeregowych Policji Państwowej ustala się na podstawie urzędowego stwierdzenia zgonu i przeprowadzonych w związku z tem dochodzeń.

§ 5. Poszkodowani względnie ich rodziny, którym w myśl art. 152 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej przysługuje prawo do odszkodowania, winni wnieść podania do władz, wymienionych w § 1.

Termin składania podań o odszkodowania, przysługujące na mocy powołanego wyżej art. 152, upływa z dniem 28 lutego 1934 r., przyczem podania, wniesione po tym terminie, pozostawione będą bez uwzględnienia.

Wspomniane wyżej podania, adresowane do władz, wymienionych w § 1, mogą być składane w jakimkolwiek urzędzie (jednostce terytorjalnej) Policji Państwowej.

§ 6. O ile nieszczęśliwy wypadek miał miejsce przed wprowadzeniem waluty złotowej, wysokość odszkodowania określona w walucie markowej przerachowuje się na złote w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 grudnia 1924 r. o przerachowaniu należności innymi przepisami nieobjętych oraz o posiłkowym stosowaniu rozporządzenia z dnia 14 maja 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 115, poz. 1030).

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Grodyński*

271.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 21 marca 1929 r.

w sprawie sprzedaży niektórych wyrobów tytoniowych Gdańskiego Monopolu Tytoniowego.

Na podstawie art. 17 ust. 5 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Oprócz wyrobów tytoniowych Monopolu Gdańskiego dopuszczonych do sprzedaży rozporządzeniem z dnia 30 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 740) wprowadza się do sprzedaży w Polsce następujące gatunki wyrobów tytoniowych Gdańskiego Monopolu Tytoniowego i ustala się następujący cennik ich detalicznej sprzedaży:

I. C y g a r a .

1) Mercado	za pudełko (50 szt.)	zł. 75,00
"	" " 25 " "	37,50
"	" sztukę	" 1,50
2) Descanso	" pudełko (50 szt.)	" 70,00
"	" " 25 " "	35,00
"	" sztukę	" 1,40
3) Borneo Sandblatt	" pudełko (50 szt.)	" 30,00
"	" " 25 " "	15,00
"	" sztukę	" 0,60
4) Goldona	" pudełko (50 szt.)	" 25,00
"	" " 25 " "	12,50
"	" sztukę	" 0,50

II. T y t o n i e d o f a j k i .

a) cienko krajane.

1) Sorte Nr. 0	za 50 gr.	zł. 0,75
2) Sorte Nr. 3	" 50 "	" 0,90
3) Arom. Holländischer Shag	" 100 "	" 3,00
4) Yacht Club	" 50 "	" 2,00

b) Krüllschnitt.

1) Merkur	za 50 gr.	zł. 1,10
2) Atlantik	" 50 "	" 1,40

c) grubo krajane.

1) Feiner Rippenkanaster	za 100 gr.	zł. 1,10
2) Förster Tabak	" 100 "	" 1,50

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Grodyński*

272.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 30 marca 1929 r.

w sprawie poboru w okresie od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. nadzwyczajnego 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych.

Na zasadzie art. 10 i 12 ustawy skarbowej z dnia 25 marca 1929 r. na okres od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. W okresie od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. pobierany będzie nadzwyczajny dodatek w wysokości 10% do uiszczanych w tym okresie podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn, jako też do wpłacanych względnie przymusowo ściąganych w tym samym okresie zaległości wyżej wymienionych danin.

Powyższy nadzwyczajny dodatek nie będzie pobierany do podatku dochodowego od uposażeń służbowych (dział II ustawy o państwowym podatku dochodowym, Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 58, poz. 411), podatku od lokali i placów niezabudowanych, podatku majątkowego, daniny lasowej, opłat stemplowych, przewidzianych w art. 102 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570), opłat celnych, jak również do dodatków samorządowych.

§ 2. Należności skarbowe, określone w ustępie pierwszym § 1 niniejszego rozporządzenia, które w dniu 31 marca 1930 r. będą stanowiły zaległość, zostaną pobrane w okresie po 31 marca 1930 r. łącznie z nadzwyczajnym 10%-wym dodatkiem.

§ 3. Nadzwyczajny 10% dodatek będzie pobierany równocześnie z uiszczeniem danin publicznych. Od dodatku tego nie będą obliczane kary za zwłokę, względnie odsetki za odroczenie.

§ 4. Obliczanie i pobór nadzwyczajnego 10% dodatku należy do obowiązku tych organów, które są powołane do wymiaru i poboru odnośnych danin publicznych.